

de la sol·licitud d'extradició i de tota la documentació que l'acompanyi.

Període de referència: 11 de gener de 2001.

La declaració precedent fa referència a l'article: 23.

Reserva

La Constitució del Principat d'Andorra prohibeix els tribunals especials a l'apartat 2 de l'article 85. Per tant, no es concedeix l'extradició en els casos en què la persona reclamada hagi de ser jutjada a l'Estat requeridor per un tribunal especial o en què se sol·liciti l'extradició per a l'execució d'una pena o mesura de seguretat imposada per un tribunal especial.

De la mateixa manera, i de conformitat amb els apartats 12, 13, 14 i 15 de l'article 14 de la Llei «qualificada» del Principat d'Andorra (Llei per a l'aprovació de la qual es requereix una majoria superior a la d'altres lleis), no es concedeix l'extradició:

a) Quan la imposició de la pena es basi en un error manifest.

b) Quan hi hagi la possibilitat que l'extradició pugui tenir conseqüències de gravetat extraordinària per a la persona reclamada, especialment per raó de l'edat o l'estat de salut.

c) Quan la persona reclamada hagi de ser jutjada a l'Estat requeridor per un tribunal que no asseguri les garanties processals fonamentals i la protecció del dret a la defensa o per un tribunal creat per al cas concret d'aquesta persona, com a única persona afectada o no.

Període de referència: 11 de gener de 2001.

La declaració precedent fa referència a l'article: 1.

Reserva

El Principat d'Andorra es reserva el dret a exigir a la part requeridora que presenti proves de les quals es desprengui una presumpció suficient que el delictes va ser comès per la persona l'extradició de la qual se sol·licita. L'extradició es pot denegar si aquestes proves es consideren insuficients.

Període de referència: 11 de gener de 2001.

La declaració precedent fa referència a l'article: 12.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 28 de febrer de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI D'ECONOMIA

4839 *CORRECCIÓ d'errades al Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica.* («BOE» 62, de 13-3-2001.)

Havent observat errades en el text del Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 310, de 27 de desembre de 2000, i en el suplement en català número 1, de 15 de gener

de 2001, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 70, segona columna, article 38, apartat 2, penúltima línia, on diu: «... la disposició addicional cinquena del present Reial decret.», ha de dir: «... la disposició addicional sisena del present Reial decret.».

A la pàgina 107, primera columna, disposició transitòria primera, primera línia, on diu: «... els articles 112 i 119.3...», ha de dir: «... els articles 112 i 120.3...».

A la pàgina 107, primera columna, disposició transitòria tercera, apartat 2, tercera línia, on diu: «... transformadors 220/119-132 kV sota la seva gestió...», ha de dir: «... transformadors 400/110-132 kV i 220/110-132 kV sota la seva gestió...».

A la pàgina 108, primera columna, disposició final primera, apartat 2, primera línia, on diu: «d'aquest Reial decret té...», ha de dir: «d'aquest Reial decret no té...».

A la pàgina 108, segona columna, disposició final tercera, segon paràgraf, segona línia, on diu: «... l'article 100...», ha de dir: «... l'article 104...».

A la pàgina 108, segona columna, disposició final cinquena, segon paràgraf, tercera línia, on diu: «... l'article 99.2...», ha de dir: «... l'article 103.2...».

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

4969 *DENÚNCIA per Espanya del Conveni relatiu a la creació d'una Unió Internacional per a la publicació d'aranzels de duanes, fet a Brussel·les el 5 de juliol de 1890, i del seu Protocol modificador, fet a Brussel·les el 16 de desembre de 1949.* («BOE» 63, de 14-3-2001.)

Mitjançant una nota verbal de 29 de novembre de 2000, adreçada al Ministeri d'Afers Estrangers, del Comerç Exterior i de la Cooperació Internacional del Regne de Bèlgica, Espanya ha denunciat el Conveni relatiu a la creació d'una Unió Internacional per a la publicació d'aranzels de duanes, fet a Brussel·les el 5 de juliol de 1890, i del seu Protocol modificador, fet a Brussel·les el 16 de desembre de 1949.

El Conveni i el Protocol esmentats eren vigents per a Espanya des de l'1 de juliol de 1891 i des del 5 de maig de 1950, respectivament.

Aquesta Denúncia té efecte per a Espanya a partir de l'1 d'abril de 2003, de conformitat amb el que estableix l'article 15 del Conveni relatiu a la creació d'una Unió Internacional per a la publicació d'aranzels de duanes, fet a Brussel·les el 5 de juliol de 1890.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 1 de març de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

4970 *CORRECCIÓ d'errada dels ajustos del Protocol de Mont-real relatiu a les substàncies que esgoten la capa d'ozó, fet a Mont-real el 16 de setembre de 1987, adoptats en l'onzena reunió de les parts del Protocol de Mont-real feta a Pequín (Xina) el 3 de desembre de 1999.* («BOE» 63, de 14-3-2001.)

Als ajustos del Protocol de Mont-real relatiu a les substàncies que esgoten la capa d'ozó, fet a Mont-real

el 16 de setembre de 1987 ("Butlletí Oficial de l'Estat" de 17 de març de 1989), adoptats en l'onzena reunió de les parts del Protocol de Mont-real feta a Pequín (Xina) el 3 de desembre de 1999, publicats en el "Butlletí Oficial de l'Estat" número 16, de 18 de gener de 2001, s'hi ha advertit l'errada següent:

Pàgina 2122, columna dreta, línia 10, on diu: "Els ajustos entren en vigor ...", ha de dir: "Els ajustos van entrar en vigor ...".

MINISTERI D'HISENDA

4971 *ORDRE de 12 de març de 2001 per la qual s'aproven els models de declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost sobre el patrimoni per a l'exercici de 2000, i es determinen el lloc, la forma i els terminis de presentació dels models.* («BOE» 63, de 14-3-2001.)

La regulació de l'impost sobre la renda de les persones físiques, la conté bàsicament la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries ("Butlletí Oficial de l'Estat" del 10), i el Reglament de l'esmentat impost, aprovat en l'article únic del Reial decret 214/1999, de 5 de febrer ("Butlletí Oficial de l'Estat" del 9).

L'article 79 de la Llei, en els apartats 1 i 4, estableix a càrrec dels contribuents l'obligació de presentar i subscriure la declaració per aquest impost, amb els límits i les condicions que s'estableixin per reglament. No obstant això, en els apartats 2 i 3 de l'article esmentat, en la redacció que en fa la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social ("Butlletí Oficial de l'Estat" del 30), s'exclou de l'obligació de declarar per l'exercici de 2000 els contribuents les rendes dels quals no superin les quanties brutes anuals que, en funció de l'origen o la font de les rendes, assenyalen els apartats esmentats. Per la seva part, l'article 59 del Reglament de l'impost, en la redacció que en fa el Reial decret 1968/1999, de 23 de desembre ("Butlletí Oficial de l'Estat" del 30), en desenvolupar l'obligació de declarar, estableix les condicions i els límits per a l'exclusió de l'obligació de declarar en relació amb els contribuents que obtinguin rendes immobiliàries imputades a què es refereix l'article 71 de la Llei de l'impost o que tinguin dret a deducció per inversió en habitatge, per doble imposició internacional o que efectuin aportacions a plans de pensions o mutualitats de previsió social que redueixin la base imposable.

Pel que fa als contribuents obligats a declarar, l'article 80 de la Llei disposa que aquests, en el moment de presentar la declaració, han de determinar el deute tributari corresponent i ingressar-lo en el lloc, la forma i dins els terminis que determini el ministre d'Economia i Hisenda, i establir, a més, que l'ingrés de l'import resultant de l'autoliquidació es pot fraccionar en la forma que es determini per reglament. A aquests efectes, l'apartat 2 de l'article 60 del Reglament de l'impost estableix que l'ingrés de l'import resultant de l'autoliquidació es pot fraccionar, sense interès ni cap recàrrec, en dues parts: la primera, del 60 per 100 del seu import, en el moment de presentar la declaració, i la segona, del 40 per 100 restant, dins del termini que determini el ministre d'Economia i Hisenda; per gaudir d'aquest benefici, cal que la declaració es presenti dins del termini

establert i que no sigui una declaració liquidació complementària.

Els apartats 5 i 6 de l'article 79 de la Llei i l'apartat 4 de l'article 59 del Reglament disposen que la declaració s'ha d'efectuar en la forma, dins dels terminis i en els impresos que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda, el qual pot aprovar la utilització de modalitats simplificades o especials de declaració i determinar-ne els llocs de presentació, així com els documents i els justificants que les han d'acompanyar.

A més de les novetats relatives en l'àmbit gestor de l'impost a què s'ha fet referència, la regulació substantiva aplicable a l'exercici de 2000 n'ha experimentat d'altres que conté fonamentalment la Llei 54/1999, de 29 de desembre, de pressuposts generals de l'Estat per a l'any 2000 ("Butlletí Oficial de l'Estat" del 30); Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social ("Butlletí Oficial de l'Estat" del 30), i Llei 6/2000, de 13 de desembre, per la qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa ("Butlletí Oficial de l'Estat" del 14).

S'ha de destacar, per la seva importància, les novetats introduïdes per l'última de les lleis esmentades en el tractament fiscal de les aportacions a plans de pensions i mutualitats de previsió social, així com en el règim tributari dels guanys i les pèrdues patrimonials. Pel que fa a les primeres, s'incrementen els límits generals de reducció a la base imposable per aportacions a plans de pensions i mutualitats de previsió social, així com els aplicables a les aportacions efectuades per partícips més grans de cinquanta-dos anys i dels afectats per minusvalidesa. A més, s'estableix una reducció addicional, per un import màxim de 300.000 pessetes (1.803,04 euros), per a les aportacions efectuades a plans de pensions de què siguin titulars els cònjuges que no obtinguin rendiments nets del treball ni d'activitats econòmiques, o n'obtinguin en una quantia inferior a 1.200.000 pessetes (7.212,15 euros). Finalment, s'introdueix un règim especial de reducció en la base imposable per a les aportacions efectuades a la mutualitat de previsió social a prima fixa d'esportistes professionals. Pel que fa al règim tributari dels guanys i les pèrdues patrimonials, s'estableix la inclusió a la part especial de la base imposable dels que derivin de la transmissió d'elements patrimonials adquirits amb més d'un any d'antelació i es redueix el tipus impositiu que els és aplicable, que passa del 20 per 100 al 18 per 100. Aquestes modificacions poden ser aplicades en el cas d'acabament del període impositiu per defunció del contribuent, que tributi individualment, anteriorment a l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa ("Butlletí Oficial de l'Estat" del 24), quan ho decideixin els successors del causant.

S'ha de procedir, doncs, a l'aprovació dels models de declaració corresponents a l'exercici de 2000 que incorporin les modificacions normatives aplicables a l'exercici esmentat. Des d'aquesta perspectiva, l'experiència gestora de la campanya passada aconsella el manteniment del nombre i l'estructura dels models de declaració. En conseqüència, en aquesta Ordre s'aproven dos models de declaració: un, general o ordinari, aplicable, amb caràcter general, a tots els contribuents, i un altre, especial o simplificat, que poden utilitzar els contribuents les rendes dels quals, amb independència de la seva quantia, provinguin exclusivament de les fonts que s'esmenten en aquesta Ordre.

En relació amb els aspectes autonòmics de l'impost sobre la renda de les persones físiques, cal dir que la reforma d'aquest tribut no ha alterat l'estructura del gra-